

БОРІТБЯ ЗА ВЛАДУ ПРЕЗИДЕНТА НАД ФОНДОМ ДОПОМОГИ

ВАЩИНІ ТОН. — У конгресі навірає боротьба за додання президента Рузвельта віддати йому не- обмежену владу над 4 мільярдами доларів, призначених для виповнення програми допомоги.

Проти цього додання виступили, як можна було сподіватися, передовсім республіканці. Одна- не з ними солідаризуються теж деякі демократи. Сенатор Гейстінгс, республіканець, зі стейту Дела- вар, уже виступив у своїй промові на радіо про- надання президенту до розпорядимості такої суми.

Секретар стейту Ікес закликає конгрес ухвалити на місце постанови закону про відбудоу краю, котрі найвищий суд признав неважними, відповідний за- кон, якого суд не міг би унеможливити.

Секретар рільництва Волес визнає конгрес у- хвалити відповідні закони проти монополій під- приємств, що мають безмежну владу над цінами товарів.

ВЕЛИКИЙ СТРАЙК ДЛЯ СИМПАТІЙ

НЮ ЙОРК. — Коло 3,000 робітників і робіт- ниць місцевих фабрик сукна, що належать до під- приємства „Нешелл Бискит Ко.", вийшли на страйк, щоб заявити свою симпатію для страйку 800 ро- бітників цього підприємства в Філадельфії.

У місті навірає великий страйк будівельних ро- бітників, котрих нині не можуть погодитися з влас- никами домів за нові умови праці.

АРХІПЕНКО ПОІХАВ ДО ГОЛІВДУ.

НЮ ЙОРК. — Різьбар Олександр Архипенко виїхав на довгий час до Голівду. Там він відкріє своє артистичне студіо та школу різьби.

Передовсім буде він працювати над виріблен- ням погудура Тараса Шевченка для музею в Дітрої- ті, на котрому фонди вже зібрав український кон- тет у тім місті. Приятелі української штуки по всій Америці зацікавлені цією новою працею артиста; вони мають теж надію, що нове зображення велико- го поета великим різьбарем можна буде репроду- кувати в більшій кількості та поширити серед іміграції замість неартистичних відбитків, які тепер тут курсують.

ВІДКРИТО ОБРАЗ СЛАВНОГО МАЛЯРЯ.

НЮ ЙОРК. — Один колектор образів з Мине- аполісу закупив тут від місцевого торговця образів образ славною голандського маляра Франса Галь- ца, що був невідомий світові. Образ виставлять уперше на публічний вистави образів цього маляра в Дітроїтській Інституції Штуки.

Образ представляє самого маляра вже в стар- шім віці з виразом не зовсім великої самопевности на обличчю, з розхристаними вусами й волоссям на голові, словом, гебей легко підпідтні. Знавці образів кажуть, що це є справний власний портрет арти- ста, а не образи в нюрської Метрополітанній Музею. Гальс малював його коло 1650-го року.

СТРАЙК ЛІКАРІВ.

ГАВНА. — Всі лікарі шпиталів міського, уні- верситетського й купецького застрайкували для протесту проти відправлення зі шпиталю 3 лікарів посадишником міста. Відвідуючі лікарі й шпитальні доглядачки пристали до страйку. Страйк тривав один день, коли страйкарі добилися від зарядів шпитальних і уряду великих уступок.

ВИПАДОК НА ТРАМВАЮ.

НЮ ЙОРК. — Трамвай, що їхав по Вестчерстер евені в східний напрям, вискочив з шин та вдарився до стовпа надземної залізниці. Шість осіб вийшли з тяжкими ушкодженнями тіла.

Між раненими є пані Джін Маркович та Іван Сивак.

ПРОЦЕС ПРОТИ ГАВПТАНА.

ФЛЕМІНГТОН (Ню Джерсі). — П'ятий день розправи проти Бруна Гавптана, обвинуваченого за викрадення й убиство дитини летуна Ліндберга зійшов знову на переслухання прокураторських свідків.

Передовсім переслухано Джозефа Пероне, молодого шофера таксіси за Бронксо, котрий зізнав, що 12-го березня 1932 року Гавптан дав йому до- ларя, щоб він відвіз лист до д-ра Кондона, котрий був посередником між викрадаччю дитини Лінд- берга та родиною летуна. Хоч відіграв минуло ба- гаато часу, свідок заявив, що він зовсім певний, що лист дав йому Гавптан.

Також зовсім певно розпізнав Гавптана 87- літній Амандус Гохмут, як чоловіка, що 1-го бе- резня 1932 року вів автом дрибуни, котрої, як каже прокуратор, Гавптан уживав при викраденні дитини. Свідок Райх возив д-ра Кондона на цин- тар на побачення з викрадаччю дитини; він бачив, як побіг чоловік перелазив через барю цинтар та покій геть, а потім вернувся і говорив з лікарем цілу годину.

Підчас зізнав Пероне й Гохмута Гавптанови вивратились охлики: „Ви бреште!“

ВИЗІСЬКИЙ УКРАЇНСЬКОГО СЕ- ЛЯНСТВА.

До яких страшних розмірів доходить експлоатація нашо- го селянства на східних зем- лях України з боку моско- вського комунізму, показують такі числа. Большевицький у- ряд запровадив на хліб ці- ни наступних категорій: 1) тверді заготовні ціни, 2) твер- ді продажні ціни й 3) кон- трольні ціни.

За першою категорією (твер- ді заготовні ціни) уряд „пла- тить“ селянам за зібраний у них хліб. Яка це „плата“, ви- дко з того, що за 100 кг. жита селянинові видають 6 руб. 33 коп. Ті самі 100 кг. жита уряд потім продає в містах за дру- гою категорією (тверді про- дажні ціни) за 52 руб. 50 коп. і за третьою категорією (ко- мерційні ціни) за 380 руб.

Таким чином ціна 100 кг. жи- та на ринку (380 руб.) 55 разів більша ніж та, яку уряд пла- тить селянам (6 руб. 33 коп.). Коли мати на увазі, що реал- на покупка вартість больше- вицького рубля виступає тепер трохи більше як 1 довоєн- ная копейка, то виходить, що за 100 кіло хліба селянин-ко- лхозник чини однієї копійки (три американські центи)!

Після цього, що українське селянство жорстоко ненави- дить комунізм і готується при першій нагоді криваво розра- хуватися з Москвою!

ПІДЗЕМНІ СХОВИ В МІНХЕНІ.

В Мінхені побудували Нім- ци величезний будівлю, довгу 150 метрів, яка має служити як підземний схов для німець- кого гітлерівського уряду на випадок війни. Сюди мають великі кімнати і касино на 600 осіб. Вони мають п'ятикрат- бетонові скелення, грубе 2 і пів метра. Будинок той нази- вався „паластою вождя“. Нова має 18 підповерх, а в кожній з них може поміститися на ви- падок газової атаки по 60 осіб. 9 метрів під землею є ще ок- ремі тунелі.

ОСВІТНИЙ СТАЛІН.

На 17-ті роковин жовтневої революції на верхах Петрова- ловської твердині ведуть ро- боти, щоб уложити сілоуто Сталіна з неонованих світлич- ку. Розмір портрета 18х18 метрів. Під портретом із від- біткою в воді буде укладене перебігаюче гасло: „Хай живе світовий жовтень!“ Кожна бук- ва буде велика три метри.

ГАЗ У КУРЯВІ.

Про новий воєнний винахід повідомляють французькі га- зети. Є це трійлива курява. До- терешні трійливі гази не за- доволювали воєнних спеціалі- стів з тої причини, що вони виявляли нищителю силу лід- ше на пів години. Німецький винахід тим трійливий, як і пер- ший, але фосген, з окремим, гмляку- тим пилком, який не вичає га- зу, а разом з ним дає силь- ний. Той новий спосіб є страшною зброєю проти воро- гий військ, бо проти них не вистримує ні одна газова маска.

Обчислений той винахід як той випадок, коли ворожі армії на- ють перекопати в кімні ко- ротким часі через якусь тери- торію, є це небезпека для вся- кої армії, яка наступає, як вертається, а й до ворогу засу- нуть така трійлива курява і ви- душуть її до тя.

РОЗСТРІЛЯЛИ ВОЛИНСЬКО- ГО КОМУНІСТА.

В 1926 р. поїхав на Україну В. Середзєв с-ва Чернець, коло Луцька. На Україні скінчивши- шу школу і працював у Пол- таві. Від двох років не було від- В. Середзєв нікої вістки до своєї родини, аж ціми днями прийшов від жінки лист, у я- кому повідомлено, що В. Се- редзєв не живе від року, бо роз- стріляний большевицькою вла- дою.

Таке доля поетів! Неодго- го з наших лгвовірних лю- дей, що вірили большевиць- кій владі на Україні і йшли до- неї на службу.

ПОФАЛЬШЕ ВЕКСЛІ НА СУМУ 200,000 ЗЛ.

У варшавському окружному суді розпочався процес про- тившого адміністратора дібр гр. Потоцького, Кубина, що підбрав векси на суму 200,000 зл. і цистив їх в обіг. Кубин алоучку відіслався випи, та- ко предложаючи рішення гра- фологічно-знавців, признавши до- вини. До розправи суд покля- кає кількадеся свідків.

ЗА ОТРОЄННЯ ЧОЛОВІКА.

Свого часу голося була справа Насті Матрифаїла і Ми- хайла Матрифаїла з Голіши, обвинувачених в отроєнні чо- ловіка Насті, Христинька. На- стія, хоч мала кількох дітей, назвала любовні зносини з Матрифаїлом. Хося чоловік її дивився на те крізь пальці, о- чою рішили сприяти його зі- світа. Взяли до справи сльняно- гося, наслідком чого чоловік помер. Насті і Матрифаїло ста- нували за те перед судом присяжних у Стріно. Після пе- редисної розправи Настю Хри- стиньку засудили на домерт- ну в'язницю, а Михайла на 12 літ.

ГУЦУЛЬСЬКА ТРАГЕДІЯ.

Суд присяжних у Кодемії розбирав справу Гірки Бе- мегі з Голіш, що 15. травня м. р. поїхав Гуцулку з Жабя, Па- раску Хариньку. Обвинувач- ений боронився тим, що спря- тав Хариньку в селіа йому і- клась незнаме Тунулука тому, що вона має багато гріхів на сумішлі. Не вдалося в по- добити, Бемегі звала Харинькувою шурмом, коли во- ний і поїхав її на своєї. На домагаю оборони розправу відложено, щоб пе- редати обвинуваченого пси- хіатричним дослідям.

ТРЕТЄ НАЙБІЛЬШЕ МІСТО НА СВІТІ.

Третім найбільшим містом на світі є тепер Токіо. На осно- ві перепису обчислені у дні 1. жовтня м. р. а столиці Япо- нії жили 5,663,352 мешканців, з того 2,983,632 мужчин і 2,679,720 жінок. Приріст на- селення в порівнянні з 1933 ро- ком знизався цифрою 177,140 осіб. Щодо числа населення Токіо після Лондону і Нью Йорку стоїть на третій місці.

БОЖЕВІДЦА ПРИВЯЗАНА ЛАНЦОМ ДО ПЕСЯНОГО БУДІ.

В Слонімській повіції викри- ло, що жінка Євдокія Коваль- ська привязана ланцюгом до песя- ного буди. При буді стояла меза з ідою. Виявля нещасної жінки був жакимий. Поліція ареш- тувала Євдокія Ковальську, а БЖ- овку віддали до шпиталю.

ШЕСТЬ-ЛІТНИЙ ХЛОПЕЦЬ У- ВІВ СВОЮ МАТІР.

У Пйотркові, трапилося не- бувало подія. Прижиттєвцям Станіслава Чарноморська на- ставиля свого 6-літнього син- ка, а потім побила його. Тоді хлопець вкопив кусяє дере- ва і адари ним матір у плечі, а потім кинув у голову з такою силою, що Чарноморська ала- на місці нежине. Молоденько- го заочиня замінували у ви- совному заведенні.

ЛЮБОВНА ПІМСТА.

Передмістя Львова, Сигні- ка, було сценю любовної пі- мсти. До переклоного там- туля урядника, Ст. Барановсь- ко, приночила якась жінка і обняла його сльням квасом. Барановський знав поперед- ня лиш. Наяість мала любов- ну причину. Попередню від- везли до ліччини.

ЗГОВІВ ЖИВЦЕМ.

У Станіславі при вул. Тре- тього Мая, де містяться пар- ня, трапилося жакливі подія. Машинист, що обслуговує мо- тор парні, вийшов з горючою ліптюю до кімнати, де був склад нафти. Від лямпи за- палалися бочка з нафтою. Ці- ля кімната поплава відразу в огні, а в ному згорів згад- ний машинист.

ПОЗВОЛИВ НАРЕЧЕННЯ ВТОПІТИСЯ.

Перед окружним судом у Станіславі ставив Іван Па- шковський з Дори, обвину- вачений у цьому, що в часі ку- пелі в Пруті 26 червня м. р. не поспішив з поміччю своїй на- реченій, Петронії Ільницькій, наслідком чого вона померла. Пашковський боронився тим, що його наречена вміла зна- мено, що його поміч був неспро- тив. Розправу відложено, щоб переслухати свідків.

ЖИДИ В БРАЗИЛІ.

Численні з Порту Алегре до- носять, що останніми роками прибули з Німеччини до Бра- зилії 800 жидівських родін т. є. коло 2,000 осіб. В числі їх є 20 проц. артистів і професо- рів, 40 проц. купців і 40 проц. ремісників. Ті жиди заснували „Т-во Жидів, вигнаних з Німеччини“. Чисельна еміграція Жидів не є симпатична для Бразилії. Літа „Азуберто Торрес“ вистеда до уряду прот- ести проти масової еміграції Жидів, як елементу непожи- рочного для краю.

ЗГОРІЛА ФАБРИКА СВЧОК.

У Блястоці згоріла велика фабрика свчок. Ратнукова ак- ція була дуже тяжка, бо біля фабрики були розкопані вули- ки, куди латля водопроводу. Фабрика згоріла разом з усім будинком. Матеріальні стра- ти великі.

ВОВКИ НА ВОЛИНІ.

У Ковельщині, коло села Ма- лий Вербер, покликаний ста- ло вояків, які підходили до го- сподарських загород і витяга- вали худобу. Вояки наробили досить багато шкоди.

ЛЮДИ, ЩО НЕ ГОВОРЯТЬ ПРО ПОХОД.

Є їх у селі 20-літній. Це є молоді люди, по погоду ро- змовляють їм не влізло, бо зі- ступ з коромем не виглядає си- на критику наміра Адама.

ПРИСУД МОСКОВСЬКОГО СУДУ НА УКРАЇНІ: МАЙНО ВСІХ СКОФІСКУ- КУВАТИ І РОЗСТРІЛЯТИ

КИЇВ. — В ч. 290 київських „Віс- тей“, з 19-го грудня 1934 р., поміщено присуд вищої ви- ськової колегії найвищого суду ССР в справі 37 обвинувачених в організації підготовки терористич- них актів проти працівників совєтської влади. Суд установив, що більшість обвинувачених прибула в ССР через Польщу, а частина через Румунію, ма- ючи завдання вчинити на території УСР рад терористичних актів. Обвинуваченим не дано можности боронитися, згідно з новими приписами.

Суд присудив 28 обвинувачених розстріляти, а майно їх скофіскувати. Присуд виконано. Розстрі- лано: Скависького Романа, Крушельницького Іва- на, Крушельницького Тараса, Лебедина Михайла, Шенченка Романа, Карабута-Анатолія, Сидорова Пе- тра, Косинку-Стріляча Григорія, Фальківського Дмитра, Оксамита Михайла, Шербіну Олександра, Терещенка Івана, Бурового Константина, Вилька Олександра, Дмитрієва Євгена, Богдановича Адама, Бу- тузова Порфіра, Бутузова Івана, Пятицю Воло- димира, Балаценка Якова, Полевого Домініка, Хо- тиря Івана, Борейського Петра, Лукіянова Леоніда, Півненка Константина, Проценка Гаврила, Матіша Сергія, Лисенка Олександра.

Видкошено же присуд, щоб пояснити додаткові обставини, для таких осіб: Крушельницького Анто- на, Бачинського Юлія, Мисика Василя, Левницько- го Василя, Скрипи-Козловського Ганни, Ковалева Левка, Гельмер-Дідушка Петра, Фінницького Олек- сандра і Ступіна Герберта.

ПОКИШО РОЗСТРІЛЯЛИ ТІЛЬКИ СИНІВ.

ЛьВІВ. — З Видицьких Галичин не розстріля- ли письменника Антона Крушельницького, а тіль- ко його синів: Івана і Тараса. Батько же не на- розстріляв, як теж жиди не це Юліан Бачинський, бувший представник УНР до Вашингтону, та Діду- шок, відомий старшина У. С. С.

МІЖ РОЗСТРІЛЯНИМИ Є МОЛОДІ ПИСЬМЕН- НИКИ.

КИЇВ. — Між розстріляними на підставі при- суду найвищого суду ССР в Києві є три талано- виті молоді українські письменники, що оспівували у своїх творах „радну революцію“, яка тепер за- кінчилася для них мученицькою смертю. Є ними Гриць Косинка, Дмитро Фальківський і Олександр Визько.

ПРОТЕСТ УКРАЇНСЬКИХ ПОЛІТИЧНИХ ПАРТІЙ ПРОТИ ТЕРОРУ НА УКРАЇНІ.

ЛьВІВ. — Шість українських політичних партій проголосили збірний протест проти терору і розстрілів на Україні.

НАРАДИ В СПРАВІ ВСЕУКРАЇНСЬКОГО КОНГРЕСУ.

ЛьВІВ. — „Діло“ подає, що 24 грудня 1934 р. почалися у Львові наради 7 українських політич- них партій у справі скликання Всеукраїнського Наці- онального Конгресу. В нарадах зустріли такі партії: Українська Національно-Демократична Об'єд- нання, Українська Соціалістично-Радикальна Партія, Українська Соціалістично-Демократична Партія, Українська Народна Обнова, Українська Партія Со- ціально-Револуціонерів, Українська Радикально-Де- мократична Партія, Українська Соціалістично-Де- мократична Партія.

ПОШАНУВАЛИ ПАМ'ЯТЬ ПРО „ЗИМОВИЙ ПОХІД“.

ПРАГА (Чехословаччина). — В селі наварні „Опера“ відбулося 18-го грудня м. р. „Свято 15- ліття Зимового Походу“. На свято прибуло багато народу, головю козаків і старшин. Промови були короткі, але річелі. Іх перервали охлики: „Слава Батьківщині!“, „Слава Армії!“, „Слава боротьбі, але непереможності!“

ФРАНЦІЯ І ІТАЛІЯ ПОГОДИЛИСЯ.

РИМ. — Договірні суперії, Франція й Іта- лія, закінчили угоду. Франція відступила Італії значний шматок землі в Африці та дала їй деяку кон- троль над абіссинською залізницею.

НІМЕЧЧІНА ДАЛА ЗАГАДКОУ.

БЕРЛІН. — У минулому році Німеччина випро- дувала 11,800,000 тонн заліза. Щодо цієї продукції, стоїть вона тепер на другій місці по Злучених Держ- авках, значить, вище залізної продукції в Франції й Англії. Це турбує головно Францію. Бо з того вносьть, що більша частина цієї продукції йде на зброєння Німеччини.

ЖЕРТВИ СОВЄТСЬКОГО ЗАЛИЗНОГО КАТА- СТРОФИ.

ЛЕНІНГРАД. — Проголошено спис жертв остан- ньої залізничної катастрофи, яка скоїлася на ста- ції Торбіно, віддаленій 130 миль від Ленінграду. До- счислено 232 особи, що згинили підчас катастро- фи, або померли від ран у шпиталі. Ще є 66 важко- ранених і 232 особи, що були легко ушкоджені.

СВЯТО ТОВАРИСТВА УКРАЇНСЬКОЇ ІМІГРАЦІЇ

(Річний зїзд Товариства Прихильників Української Господарської Академії, (ТІПТА).)

Як відомо, ТІПТА засновано з метою поможливити Українським Господарським Академії в Подєбарах (Чехословаччині), свій єдиний щорічний український високій школі на всій земній кулі, і дашуши працю після того, як чеський уряд приніс свою попередню допомогу Академії, а в зв'язку з цим приніс було й прийняття нових студентів до Академії. Діяльність працівників Академії після цього: в напрямі позачасного навчання; створення Української Техніко-Господарської Інституту позачасного навчання (УТІП), в якому педагогічні праці проводять не лише фахівці Академії, а й інших українських високій шкіл (Університету, Педагогічного Інституту, і т. д. Чехословаччині). Чисто навчальною діяльністю професори Академії зосереджені в Українській Науковій Асоціації, на чолі якої стоїть ректор Академії, проф. Б. Іванюк.

Україна напередодні дворянського існування УТІП, 11 листопада м. р. відбувся в Празі черговий загальний Зїзд Т-ва Прихильників Укр. Господарської Академії.

Загальні відомості про працю УТІП подає ректор Академії, проф. Б. Іванюк, який, починаючи з тих днів, коли він доводився перемогти, що і наспері, вивести жертвений праці людей, що це справу провадить. З його слів можна було відчувати глибоку віру в дальній розвиток великої справи. Інформації про ректора Академії, проф. І. Фролова, розкрили в усій ширині перед учасниками зїзду ту величезну працю, що її виконав Інститут позачасного навчання. Хай кілька цих сухих слів хоч почасти покажуть досягнення цієї інституції. Так у цьому році УТІП має 411 слухачів і то доповнює з цілого світа! Найвідоміші з них, що головною масою — є слухачі з різних земель. Велику частину слухачів має Інститут з Канади та Злучених Держав Америки. За звітний рік УТІП видав 3715 друкованих аркушів лекцій, що з видавництва по попередній рік робить більше як пів мільйона сторінок. З канцелярії УТІП вислано слухачам 3,108 пакунків друку з лекціями; прийнято від них 2,278 студійних листів, вислано 2,084. Крім лекцій, над якими стало працювати 69 фахових професорських сил, видано ще 23 числа журналу шкільного листування та 6 чисел „Вістей УТІП“. Треба взяти під увагу, що праця провадиться в скруті, наспері емігрантських умовних і лише число кількох технічних сил та науковим силам з боку складу Української Господарської Академії. Персонал Академії за працю в УТІП окремої платні не одержує. Слухачі платили як оплату за лекції б.б. 80,000 корон чеських, а головну фінансову підставу Інституту дає ТІПТА.

З дуже докладного звіту ТІПТА, що його подає секретар Управління, лект. Сапінський, подімо тут не описуючи величезної праці Управління, лише результати суїх цифри: членів має Товариство 329, в тому числі два члени-протектори (Українське Бюро в Лондоні та п. Я. Макоґін) з членським вкладом \$100 річно, дійсних членів 238 (330 кор. чеських) і членів-жертводавців 87 (100 кор. ч.). Шоб уможливити участь у спільній національній справі й наближення, видано книжечку карнаків (картونی) торбників, жовто-блакитних, що має член кожний член товариства й багато його прихильників. Таку карнавку кожний став мати в себе й при кожній нагоді товариство збирати дрібні пожертви в довільній висоті. Ця діяльність вийшла з суїх

жизнь для створення окремого фонду УТІП. Членських вкладів ТІПТА дістало на суму 145,301.80 кор. чеських і з тієї суми передано Академії на провадження УТІП 120,573.90 к. ч.

Справа ТІПТА багато сприяє українській пресі, що друкує відозви, згадує ілюстрації й оповіщення Товариства.

Проф. Матієвчак подає річний й докладний звіт Ревізійній Комісії та вніс пропозицію про утворення Управління абсолютної, що її приїнято одностайно. Зїзд висловив старій Управлі Ревізійній Комісії та вніс працівників ТІПТА й УТІП усім працівникам і жертводавцям подяку. Нову Управу вибрано в такому складі: полк. Д. Антонович, проф. Бочковський, Е. Вировий, проф. С. Гольдсман, д-р Ю. Добровольський, проф. І. Кабанчик, ген. В. Савельський, лект. В. Сапінський, д-р В. Старосельський. Кандидати: інж. Г. Денисенко, О. Козловський, інж. Ю. Нецадимиенко. Ревізійна Комісія: проф. К. Матієвчак, д-р В. Наливайко та лект. В. Приходько.

Буджет на дальший рік зложено дуже скромно. Побажання зїзду були: 1) шоб усі члени, що борються вкладах, заплатили б (відразу або частками); 2) шоб усі українські патріоти, що не мали нагоди або вже мають можливість поїти, вступили в члени Товариства, не гаючися (що можливо кожному з огляду на різні категорії членів і різну висоту вкладів); 3) шоб нова Управа працювала з такою ж пильністю й інтензивністю, як і попередня.

Коли подивитися на ці великі національні зусилля, що на них спроможна українська нація у формі УТІП й ТІПТА, то будуть зрозумілими й її оптимістичні, повні віри думки, що ці підписні ініціатори справи, заступники голови Управління, проф. С. Гольдсман, у своєму дуже реальному вачитті про план на майбутнє, й буде зрозумілою й та урочистість, та єдність, що панувала на цій зїзді, а лише сказати на цій святі української національно-культурної праці на чужині.

Натака Козицька.

ЛИСТУВАННЯ РЕДАКЦІЇ.

А. К., Сиракуз, Н. Я. Ваш відозва в справі організування „Українського Червоного Хреста“ написана в добрій вірі. І тому саме Вам відповімо. Такі відозви може видавати тільки центральна організація, а не відділ, який щойно заступається. Для Вас повинно вистачити доведення, що такий відділ зазначено. А ширше напишете тоді, як відділ виявить реальну працю. Тоді зроблена Вина праця буде сто разів кращим покликом ніж самі слова. Крім того інші громади пізнають по ділах, чи в практично таку організацію будувати. Не треба текти ніколи по давати до того року часопису як „Свобода“ цілу куку імені „Свобода“ не є люкарнею газетою, а призначена на цілу Америку. В льокальній американській газеті є місце на висловлення щирою радою імені людей, що зійшлися на імені якого товариства. Та це поза тому місцевості для інших цілком некаже. А в „Свободі“ нема навіть на те місця. Шоб ми треба обмежуватися, догадки тільки таких імен, що зазначилися в якійсь ідейній роботі. Ми знаємо, що пропущення таких імен „болить“ багатьох амбітних осіб, але на це нема ради. А якщо за таке пропущення „лають“ у якій місцевості дописувачів, то хай вони виправляються тим, що як редакция пропустила. А ми вже переберемо на себе ще й той „хлопчик“.

К. П. С., Мінеаполіс, Мінн. — Пишете, що конгресмени Пінне буде домагається зрівняння дипломатичних зносин з Союзом, та що наш провід об'єднаний візати наш загал в Америці до протестів проти союзу вогневого терору, бо не тепер на часі. Відповідаючи на те, подімо, що це вже давно робимо з боку Об'єднання, як тек з боку „Свободи“, а тепер черга на громади та на провідні організації доповнювати, шоб це було зрозуміло.

Т. Р., Ньюарк, Н. Дж. — В кореспонденції допису подано аж 15 імен. Важніше є те, про що хто говорить, як нову куку підпис, ніж загалом, що говорив і в тім кінці. Треба вважати і в долі життя, а не купити імен і подяку. Тоді кождо буде інтересно такий допис причитати.

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ.

СИРАКУЗ, Н. Я.

Відає У. Ч. Хреста.

Шоб краще організувати наше життя в Америці для допомоги визвольним змаганням нашого народу, організувано тут при від. 9 ОДВВ Відділу Українського Червоного Хреста. Організаторки, Катерина Біра й Анастасія Костів, уже приїхали покласти число членів. Вони тепер увійшли до тимчасової управи.

ВЕСТ ІСТОН, ПА.

Свято Державності.

Свято 16-літньої річниці проголошення української державності на землях Західної України відзначено дня 18-го листопада заходом укр. греко-кат. парохії й товариства. У церкві устатковано мого нежного жовіря, з хрестом березовим і асистом молодих хлопців і дівчат з прапорами та членами місцевих товариств. По лаїках ідеї уїдалися до гаї, де над сценною висів напис „Слава Божому“.

Свято відкрив зворушливими словами о. М. Колотуцький, а співав хор під управуою дяківачів В. Романкова. Хор і піснї дїти відспівали стрілецькі й патріотичні пісні, пролунали декламації, дуетом Ани Динишської і Катерини Горон та грою на гітарі Марії Терешко. Святому бачило вигукоси о. Колотуцький. Всі члени випали гарно. Кожний з виконавців програм привітав, шоб свято підністи. А промова змала до цього, шоб ми пізнали вагу історичного порву до волі.

Приходу було \$34 і їх виставило до краю черз Об'єднання.

М. Колодуб.

Radio

КЛІВЛЕНД, О.

Українська година на радіо. В п'ятницю, дня 11, сніч м. р. в год. години 10-тої до 10.30 вечором, старіям Українського Національного Хору під проводом Л. Сорочинського з радіо станції WYAR відбувся концерт колядок і щедрівок.

поцілава в осередок щита, дає знак прапорчиком, потім на знак радости, що стрїб був влучний, кладесть називак, вимавує ногами та викрикає нелюдськими голосами. Коли стрїлець не вилїз, нема таємної церемонії.

Додержуванням старих звичаїв дає ще й сьогоднішній шматок хліба деяким людям. В Сан Антоніо громадський воїнний сїдає до дня на коня, обв'язаного оголошеннями торговельних фірм і кризь вездичний мегафон оголошує міські розпорядки, літаючи літ, оповіді, хрестини, смерті, місцеві новинки. В Голяндії в місцевості Твенте заангажований постійно громадський „урядовець“, який виступає прилюдно всього лише двічі. А саме трубить він на великій сурмі в дні, коли зачинається зима та вдруге, в дні, коли зима кінчиться. Зарібок його напевно не локсується, та напевно може почуваються тим, що виконує винятковий фах. У багатьох англійських містечках є до сьогоднішніх спеціальні очинки. Вони ходять з дзвінком у руці й оголошують громадські розпорядки.

Кожний такий спеціаліст вірить, що його годі заступити іншою особою і виконує свою працю дуже совісно.

ДО 1937 РОКУ КОЖНИЙ ТУРОК МУСИТЬ МАТИ НАЗВИЩЕ.

Відомо, що Турки не мають назвищ. Вони одиначий ісламський нарід, що вдовольється самим іменем. Тимчасом нестача назвищ була великою перешкодою для урядової статистики та для планування податків державі. Без назвища Турок може успішно скрити перед владою свою ідентичність. Кемаль Паша давно зрозумів, що нестача та постійно заридати грози. Приказав парламентові ухвалити закон, який об'язував всіх Турків, шоб кождий з них прийняв собі якесь назвище.

З початком 1935 року входить чей закон у життя. Тоді вже кождий Турок буде підписуватися іменем і назвищем. Найдайд до 1937 року кождий Турок мусить мати власне назвище. Дозволено кождо му вибрати собі назвище, яке сам хоче. Одначе

GRAND BANQUET AND BALL

UKRAINIAN DEMOCRATIC CLUB, Inc., WOMEN'S AUXILIARY AND YOUNG DEMOCRATIC CLUB OF NEW YORK CITY

SUNDAY, JANUARY 13th, 1935

AT THE HOTEL MARTINIQUE, 32nd STREET and BROADWAY, NEW YORK CITY

Commencement at 6 P. M.

З нагоди святкування одинадцяти-літнього ювілею існування Українського Демократичного Клубу, Комітет цього свята улаштує банкет в неділю, дня 13-го січня (JANUARY) 1935, в годину зазвичай ввечері, до ласкавої учасності. В програму банкету входить: танці при першорядній оркестрі Івана Сехена, спільна вечеря, визначні бесіди, як також виступить лан Петро Ординський та інші артисти.

НИЧНА ПРАЦЯ І ЗДОРОВ'Я.

Точного числа всіх робітників, які працюють у ночі, ми не знаємо, але певна річ, що це і їх багато. В деяких фабриках і заводах нічна праця є кінчена. По ночі працює багато шахтарів, залізничників, нічних сторожів, поліцейських, пожежників та інших. Всі вони живуть у неординарних умовах, роблячи з них умови, а з чим денні. Нема сумніву, шоб їх здоров'я загрожено спеціальними небезпеками. Правда, що багато їх працює по ночі довгими роками і вони їм ні трошки не шкодять.

Але і правда, що багато таких нічних робітників мають слабіше, а то й мабуть деяких організмів хворі. Залежить воно в часті від особистості здатності приспосібитися до особливих умовних праць, але передісім від того, чи нічний робітник уважає на своє здоров'я і як він поводиться, значить за те. Бо сама собою нічна праця здоров'ю шкодить не мусить.

Фізичні наслідки нічної праці майже ті самі у всіх професійних нічних робітників. Я його позначи, виявляються нервовість, нестримність і змучення. Все те є тільки тимчасовою неадаптацією, але вони можуть проморити дорогу до організму негду. Наприклад, з фізичного виснаження можуть початися сухоти.

Та насправді нічна праця не виснажує більше, ніж денна. В причини тих неадаптацій не так у самій нічній праці, як у тому, що нічний робітник не може жити по людськи, а по тваринськи.

що нічний робітник трудніше владштувати собі своє денне життя так, шоб зберегти здоров'я і силу.

Передісім він звичайно не виснажений, а без достаточного сну на протязі довгого часу трудно бути здоровим і сильним. Правильно він повинен би в денні спати стільки, скільки спав у ночі. Але звичайно він не робить. Перешкоджають усій домашній справі та обов'язки, хочеться походити по сонні, стрітяться з людьми, і нічний робітник працює з ночі денно, але з дня денно не робить; не спить, скільки треба.

Буває, шоб хто і посповідається, то добре не засне. Перешкоджають світло, вуличний галас і згуки з надвору, тощо. А коли щільно покласти вікна і й поспувати заснути, то в кімнаті робиться душно, особливо в літні, і знов годі добре заснути.

Далі, нічний робітник звичайно неадекватно відзначається. Вечеря є для нього сніданком. Обідає опівночі, шоб небуло холодно, що захопив з собою до роботи. Прийшов з роботи, замисль ввечері їсть сніданок, бо це жарок і вся родина снідає. Кожний хоче правильно їсти, то перебуває собі сон. А треба знати, що перебиваний сон дуже швидко спричиняє нестримність.

Захоронити своє здоров'я і зберегти свою силу нічний робітник може лише таким способом, що призначити собі потрібний час на сон, на спокій і на їжу, таксамо, якби працював у день.

СВІТСЬКІ ДИВА (З мн.)

В світі дива виступають. Яких див не було. Мов шалене божевілля. Цілий світ опанував.

Хоч хитрий і хитрий! На мислі покази пруться. Знай, про себе жорі добути. Тож не дармо так журеться. За й часу у них не стане. Шляхчани в стан бідоюти. По свирі поїти, дасть смачно. Намікаючись з голоду.

Часом в голову заходить. Як улавити форхун. Хоч брехали, все принади. Щоб всім к собі притягнути.

От укажи поновився. Таємничі і фатальні. Шоб надії підірвали. Ось про зміни моментальні. Тутая гасла доброту. Нестурь гасла і поїтку. Народ жай на завдання. Час минає без успіху. Терпелістий утримався. Кожний мовить: „Чого ждати?.. Мове кури, ще й смачні. Будуть з неба всім падають“.

Сайте тичка, вишній раб. Шо у тобї вже настало? Грош, убиства і злодійства. А християнство зер заборо. Обідає спривдливості. Зза порога загадає. Як бреша гостить в палатах і шматки поїдає. Та бідуйте, що з неволи Хтось там голову міняє. Час минає, а не змінюється. Вітер свише таїть гуси.

ЛИСТУВАННЯ РЕДАКЦІЇ.

Г. Б., Ембрідж, Па. — Краще такі справи обговорити при відповідній нагоді в громадській виданні їх у часописі.

назвище не сміє бути чуже по походженню, не може образувати моральних законів і почувати турецького народу. Хто не піддається тому законові буде караний і то стільки разів, скільки разів не послухає законного розпорядку.

Кожний Турок об'язаний теж до 1937 року подати до відомої магістрату своє назвище. Самособою, що для Туреччини введення назвищ матиме величезне значення. Тим зовсім сформується одна ділянка турецького національного життя. Цікаве, що Турки надавали назвища або стуршували назвища тим, що перелишили на іслам.

Так було з язетом султана Селіма II, Мехмедом башено Соколовичем, якого назвали Соколі. Було багато чужинців, які потурчилися, між ними 47 вєзирів. У турецькій державі задержали свої назвища й Курди, Арбанакі й Араби. Лише Турки були без назвищ. Яке це невідгане, видно хочби з такою прикладу:

У Царгороді виходить і сьогоднішній щоденник „Вакіт“. Це один із найповажніших турецьких щоденників, а видають його брати Мехмет Асім і Гак Такір, два найвизначніші журналісти в Туреччині. Тимчасом, як видно з їх назвищ, чи пак імен, ніхто їх не знає, ані з їх імен не міг би здогадатися, що то брати, бо не мають назвищ.

Цікаве й те, що деякі Турки мають назвища, та не виключено по селах. Турок-міщанин це дуже великий вимок. Це в більшості потомки Курдів, Арбанасів і інших потурчених чужинців. Новий турецький закон торкається всіх турецьких городян, без ріжниць віросповідання та національності. Треба знати, що Турки навіть чужинців не записували на основі назвищ, лише імен, хоч нап. Греки, які жили в Туреччині, мали свої назвища. Це, самособою, вказувало Грекам і іншим чужинцям, які жили в Туреччині, не платити податків.

При столі.

— Пане докторе, чи ви вже мали коли до діла з таким кашлем, як мій?
— О вже не раз!
— І що ви берете в такому випадку?
— Десять доядрів за пораду!

ЯК ЛЮДИ ЗАРОБЛЯЮТЬ НА ХЛІБ

Шоб жити, хапаяться люди найріжнішою роботою, створюють для себе чудасій знання. Абож то не прикро робити за себе базан в цирку? А всеж цей фах — добре виконаний — може дати гарний зарібок. Одначе часами, це вже зовсім винятково, принести може таку велику славу, що іменувати базану почесним доктором університету. Приміром того може бути славний базан Грок, якого якийсь англійський університет іменував доктором гоноріс кавза.

До новітніх фахів належить нпр. мірення дощів способом строгого науковим. Сидить собі такий панський високо на даху, має над собою розпінтату ларасоло, перед собою столик, на століку слоїки, лійки, термометри, барометри, барографи. Ловить дощівку в слоїки, переважає її з одного до одного, міряє температуру, записує. А робить це все для метеорологічного інституту. Потім інші люди роблять з його записок дальші наукові висновки.

До новітніх фахів належить також і цей, якого завданням є робити ріжні шелести й голоси, що наслідують звинири та пташині голоси в кабінетах надалючих радіостанцій. Спеціалісти таких уживають для живності ілюстрації прелекцій.

Загалом мабуть відомо, що в фабриках є спеціальні від пробування гатунків вівса, каші, кави. Якесь фабрика матеріалів уєсла в себе оригінальну контролю своїх товарів. Посуду що одержала жінка. Завданням її є весь посуд інший матеріал і стверджувати, чи доволі еластичний, м'який, рівномірно вийнятий, чи достатньо чистий, чи достатньо чистий, як кажуць, жовтіє, шоб її праця дуже виснажує. В газівних спеціалісти від нюхання газів, шоби розпізнати їх якість.

В англійських спортивних стрільницях заведи становини „дівлячків“. Виглядає це так, що після стрілу до щита підскакує з криків джентельман у локерівних пантофлях, у білих штанах, фраку з золотистими гудзиками та цигандою, і коли куля

